

РЕШЕНИЕ

№ 3340

гр. София, 05.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**

при участието на секретаря **ЕЛИ П. ИЛИЕВА**
като разгледа докладваното от **СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ**
Административно наказателно дело № 20221110205298 по описа за 2022 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 05.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на осми юни две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

СЪДИЯ: **СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ**

при секретар **Е.Илиева** като разгледа докладваното от съдията а.н.д. № 5298 по описа за 2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **В. Г. В.** срещу Наказателно постановление /НП/ № 57 от 04.03.2022 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на жалбоподателя на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.4, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Жалбоподателят излага доводи за грешка от негова страна, изразяваща се в

подаване на неправилния вид декларация, алтернативно счита, че се касае за маловажен случай, поради което иска НП да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание редовно призован редовно призован жалбоподателят не се явява лично и не изпраща представител.

Въззиваемата страна в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП като издадено при спазване на разпоредбите на закона. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Към 2020 г. В. Г. В. заемал длъжността заместник-кмет на район "Източен", община Пловдив.

На 06.07.2020 г. той бил освободен от длъжността заместник-кмет.

На 27.07.2020 г. жалбоподателят подал декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ при освобождаване от длъжност.

След освобождаването от длъжност жалбоподателят започнал дейност като главен инспектор "Чистота", при което отново подал декларация за имущество и интереси пред работодателя си.

До 27.08.2021 г. В.В. не подал пред КПКОНПИ декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал.1, т.4 от ЗПКОНПИ.

След извършена проверка на 04.11.2021 г. Р.К.- старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ в КПКОНПИ, съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т.4 вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ в присъствие на двама свидетели. При връчване на АУАН жалбоподателят посочил, че не е бил запознат с необходимостта от подаване на тази декларация.

На 28.02.2022 г. в КПКОНПИ постъпила декларация за имущество и интереси от жалбоподателя.

Въз основа на АУАН на 04.03.2022 г. А.С., - председател на КПКОНПИ издал НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа анализ на обясненията на жалбоподателя, показанията на св. Р.К. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства. В НП е посочено, че жалбоподателят не е подал декларация към момента на издаване на НП, като това обстоятелство се опровергава от събраните по делото доказателства – в показанията си св. К. сочи, че декларацията е постъпила през февруари 2022 г., като това се потвърждава и от представената от жалбоподателя обратна разписка. В доказателствената съвкупност липсват други противоречия, поради което по аргумент на обратното от чл. 305, ал.3 НПК не се налага по-детайлното и обсъждане

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

При проверка на АУАН и НП съдът служебно констатира, че те са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – съобразно чл. 177 от ЗПКОНПИ и и представените заповеди. Спазени са предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им съобразно чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието на АУАН не съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което не са налице основания за отмяна на НП на процесуално основание.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят формално е осъществил състава на административното нарушение по чл. 38, ал. 1, т.4, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

Съгласно чл. 35, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ лицата, заемащи висши публични длъжности подават декларация за имущество и интереси.

Съгласно чл. 38, ал. 1, т.3 от ЗПКОНПИ декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от освобождаване на длъжността, а съгласно т. 4 от същата разпоредба в едномесечен срок от изтичане на една година от подаването на декларация по т.3 следва да се подаде нова декларация за имущество и интереси.

В чл. 173 от ЗПКОНПИ е предвидено, че лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.

По делото се установи от обективна страна, че на 06.07.2020 г. жалбоподателят е освободен от длъжност заместник-кмет, като на 27.07.2020 г. е подал декларация по чл. 38, ал.1, т.3 от ЗПКОНПИ. Вследствие на това за него е възникнало задължение след изтичане на една година т.е. към 27.07.2021 г. да подаде в едномесечен срок декларация за имущество и интереси на основание чл. 38, ал.1 т. 4 от ЗПКОНПИ. Жалбоподателят не е подал в предвидения срок т.е. в периода 27.07.-27.08.2021 г. такава декларация пред КПОНПИ. С оглед на това жалбоподателят формално е осъществил от обективна страна вмененото му нарушение.

От субективна страна не се установява жалбоподателят да е действал умишлено по смисъла на чл. 11, ал.2 НК, вр. чл. 11 от ЗАНН, доколкото, вследствие на заемане на друга длъжност, която изисква подаване на декларация за имущество и интереси, той не е осъзнавал всички фактически обстоятелства, включени в състава на нарушението, а именно, че една година след подаване на декларация, която е подал при загуба на качеството лице, заемащо висша държавна длъжност той следва да подаде декларация и по чл. 38, ал.1, т.4 от ЗПКОНПИ. Жалбоподателят обаче е бил длъжен и е имал субективната и обективна възможност да предвиди, че трябва да подаде тази декларация, поради което е нарушил разпоредбите на закона при непредпазливост като форма на вина.

За така констатираното нарушение обаче се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото би се отличавало с незначителна степен на обществена опасност. Съгласно чл. 28 от ЗАНН при маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. "Маловажен случай", съгласно § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява

по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Подаването на декларация по ЗПКОНПИ от лицата, заемащи висши публични длъжности има за цел да съдейства за ефективно противодействие на корупцията, да гарантира, че тези лица изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите и да предотврати възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него. В случая не се твърди, а и по никакъв начин не се установява, че жалбоподателят е имал за цел да осуети постигането на прогласените цели на закона и че е укривал подлежащи на деклариране обстоятелства, напротив - той е декларира изискуемите данни за имуществото и интересите си преди издаване на НП, като неправилно административнонаказващият орган е игнорирал това обстоятелство в НП. Жалбоподателят междувременно е декларира имуществото и интересите си с оглед на заеманата от него длъжност в друго качество пред работодателя си. Предвид характера на нарушението, формата на вината, обстоятелството, че е извършено за пръв път и липсата на укриване на подлежащи на деклариране обстоятелства, степента на обществената му опасност е по-ниска от тази на типичните случаи на нарушения от този вид. Налагането на административно наказание - "глоба", дори и в минималния размер не отговаря на заложените в чл. 12 ЗАНН цели, поради които е следвало да намери приложение чл. 28 от ЗАНН и на жалбоподателя да не се налага наказание.

Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, б. "а" ЗАНН са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е самостоятелно основание за отмяна на НП. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

По изложените съображения от фактическа и правна страна, настоящият състав приема, че жалбата се явява основателна и процесното наказателно постановление следва да бъде отменено.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 57 от 04.03.2022 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на В. Г. В. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.4, вр. чл. 35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ.

ПРЕДУПРЕЖДАВА жалбоподателя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____